

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
De heer dr. K.H.D.M. Dijkhoff
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 47
fax 070-312 92 33

e-mail voorzitter@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 8 maart 2017

betreft Voorstellen van de Europese Commissie ter versterking van het Schengeninformatiesysteem

ons kenmerk 160792u

Geachte heer Dijkhoff,

De leden van de vaste commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad hebben met belangstelling kennisgenomen van de drie ontwerpverordeningen van de Europese Commissie ter versterking van het Schengeninformatiesysteem (SIS).¹ De leden van de **GroenLinks**-fractie hebben naar aanleiding van deze voorstellen de volgende vragen en opmerkingen.

De leden van de GroenLinks-fractie constateren dat de Europese Commissie voorstelt om de huidige SIS II-verordening op te splitsen in drie aparte onderdelen, te weten grenscontroles, terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en politieke en justitiële samenwerking in strafzaken. Daarover hebben deze leden enkele vragen.

De leden van de GroenLinks-fractie vernemen graag de reden waarom er geen impact assessment is uitgevoerd? Zou het niet nuttig zijn geweest om informatie te verzamelen over de implementatie van Verordening 1987/2006 door de lidstaten? Daarnaast vernemen deze leden graag de precieze reden van de voorgestelde verlenging van de bewaartermijn van drie naar vijf jaar? En waarom is dat geen maximale bewaartermijn, maar slechts het tijdstip waarop lidstaten moeten toetsen of verdere bewaring noodzakelijk is?

De leden van GroenLinks-fractie merken op dat de uitbreiding van de gegevensverstrekking aan Europol en aan de Europese grens- en kustwacht (en aan het grote aantal bij SIS aangesloten staten) een vergaande harmonisatie vergt van criteria en van de garanties van proportionaliteit van signaleringen: een signalering heeft immers voor een persoon vergaande gevolgen. De leden van GroenLinks-fractie juichen mede daarom een verdere stroomlijning tussen de Terugkeerrichtlijn² en het SIS II-systeem toe. Een van de knelpunten van de huidige SIS II-verordening betreft het gebrek aan sluitende coördinatie tussen de systemen van de Terugkeerrichtlijn, waar het inreisverbod is geregeld, en het SIS-systeem, waarin met signaleringen wordt gewerkt. Deelt u de opvatting van de GroenLinks-fractie dat de

¹ COM(2016)881, COM(2016)882 en COM(2016)883. zie voor de behandeling in de Eerste Kamer dossiers E170009, E170010 en E170011 op www.europaport.nl.

² Richtlijn 2008/115/EG.

datum 8 maart 2017

ons kenmerk 160792u

blad 2

proportionaliteit en de rechtsbescherming in beide systemen op gelijke wijze zou moeten worden geregeld? Zo ja, deelt u dan ook de opvatting dat de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles nog steeds onvoldoende strikt een relatie legt tussen de Terugkeerrichtlijn en een signalering in het SIS-systeem? Nu de Terugkeerrichtlijn uitputtend regelt in welke gevallen een inreisverbod is toegestaan en in welke gevallen niet, achten de leden van de GroenLinks-fractie het zeer onwenselijk dat in artikel 24 van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles nog steeds signaleringen ter fine van weigering van toegang worden toegelaten die uitsluitend op het nationale recht zijn gebaseerd. Anders zouden nationale inreisverboden mogen worden uitgevaardigd in gevallen waarin de Terugkeerrichtlijn dat niet toestaat. De definitie van inreisverbod in artikel 3, lid 6, van de Terugkeerrichtlijn is zo ruim dat alle beslissingen bedoeld in artikel 24, lid 1 en lid 2, van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles er onder vallen. De Terugkeerrichtlijn biedt echter geen ruimte aan strengere bepalingen van nationaal recht, dus beslissingen zoals bedoeld in artikel 24, lid 1, van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles - anders dan inreisverboden in de zin van de Terugkeerrichtlijn - mogen niet worden genomen. Bent u het daarmee eens, of is het zo dat lid 1 en 2 van artikel 24 van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles alleen nodig zijn voor lidstaten die niet bij de Terugkeerrichtlijn zijn aangesloten? In dat geval, is het dan niet wenselijk om het tot die lidstaten te beperken?

Nu biedt artikel 24 van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles lidstaten nog steeds veel discretionaire ruimte om te bepalen wie wordt gesignaleerd, ook voor minder belangrijke feiten of slechts op basis van verdenking van bepaalde feiten. Op welke gronden worden derdelanders gesignaleerd en in hoeverre wordt de individuele en proportionaliteitstoets in de uitvoering gewaarborgd? Waarom is dit niet uitgebreider geëvalueerd? De bijgevoegde evaluatie is erg summier, aldus de leden van de GroenLinks-fractie.

In artikel 21, lid 1, van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles staat dat de signalering en de duur ervan alleen toegestaan zijn als de gepastheid, relevantie en het belang van de zaak opneming in het register rechtvaardigen. Wat is de betekenis van deze proportionaliteitseis, nu een inreisverbod altijd een signalering vereist? Of geldt ook hier dat de bepaling betrekking heeft op lidstaten die niet gebonden zijn aan de Terugkeerrichtlijn? Deelt u de opvatting van de leden van de GroenLinks-fractie dat deze proportionaliteitseis ook geldt of zou moeten gelden voor het opleggen van een inreisverbod?

Zien de leden van GroenLinks het juist dat artikel 49 van de voorgestelde SIS-verordening op het gebied van grenscontroles inhoudt dat een inreisverbod alleen kan worden aangevochten voor de rechter van de uitvaardigende lidstaat maar dat de signalering in alle lidstaten kan worden aangekaart? In welke gevallen en hoe vaak besluiten rechters nu dat gegevens gecorrigeerd of verwijderd moeten worden, en worden deze besluiten dan ook (als het buitenlandse uitspraken betreft) in andere lidstaten uitgevoerd?

datum 8 maart 2017

ons kenmerk 160792u

blad 3

De leden van de vaste commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad zien met belangstelling uit naar uw reactie en ontvangen deze graag binnen vier weken na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

Mr. G. Markuszower

Voorzitter van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad